

selv om denne Udtalelse er falden, vidner den ikke om nogen stor Skarpsindighed, thi det er utvivlsomt ganske forkert at ville paastaa, at det danske Folk er et saadant krykkedansende Folk. De danske Arbejdere have utvivlsomt i fuldt Maal og i lige saa høj Grad som andre baaret deres Del af Samfundsbyrderne. At vi have faaet en social Lovgivning, som paa visse Omraader maaske er et Skridt forud for visse andre Landes, kan ikke bestrides. Det vidner kun om, at det danske Folk i sin Lovgivning har vist mere Kultur end andre Lande, og vidner paa den anden Side ogsaa om, at den danske Arbejderbefolkning har forstaaet at gøre sine Krav gældende, at skabe Ørenlyd for de Krav, der naturligt kunne stilles fra Underklassen. Men hvis det endelig var saaledes, at det danske Folk blev understøttet o. s. v., saa gad jeg dog nok vide, om det var bedre at ophøre med Understøttelsen og sulte den Del af Befolkningen, der ikke kan faa Arbejde. Jeg gad vide, om det vilde blive et kraftigt Folk, som sultes i de Perioder, hvor Samfundsordenen medfører Standsninger paa mange Arbejdsomraader, saa at store Dele af Befolkningen miste Muligheden for at skaffe sig selv Arbejde, om det ikke er bedre, at det Samfund, som egentlig bærer Skylden for, at de ere arbejdsløse, understøtter dem.

Det ærede Medlem sagde i denne Forbindelse noget om, at vi skulde ikke kaste Ungerne ud af Reden, før de havde faaet Fjer. Det er naturligvis meget paaskønnesselsværdigt, at han vil handle saa human overfor Ungerne, men det var jo ingen Skade til, om man ogsaa, naar disse Unger vare komne ud af Reden med Fjer paa, ikke fra flere Sider i Samfundet bestræbte sig af al Kraft for netop at plukke Fjerene af dem. Thi det er jo Forholdet, hvis Billedet skal overføres paa de Arbejdere, der maaske have været saa heldige at faa Lov at blive i Reden, indtil de havde faaet Fjer paa. De blive plukkede adskillige Gange i deres Levetid fra forskellige Sider i Samfundet, og dertil bidrager det ærede Medlem ved den Politik, han fører, og ved at opretholde den Samfundsordning, som medfører slige Krisetilstande som dem, der faktisk have eksisteret og eksistere i disse Tider, men som det ærede Medlem ikke synes rigtig at have Følelse af eller Kendskab til. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig: Der er ikke stort af Arbejdsløshed, vi have haft en mild Vinter, hvor alt Arbejde har kunnet udføres. Ja, ganske vist, hvis der havde

været noget Arbejde. Men det ærede Medlem burde vide, hvad de allerfleste andre Mennesker vide og læse i Aviserne, at alt Byggeri i denne By som i mange andre har været standset ikke alene i denne Vinter, men ogsaa i Sommer og i den foregaaende og næstforegaaende, og at al Virksomhed, som følger med Byggevirksomhed, er standset.

Det ærede Medlem talte om, at i Bygningsfagene gik der ganske vist nogle Folk arbejdsløse, men, siger det ærede Medlem, disse Arbejdere bør naturligvis samle noget op i den gode Tid. Det er for saa vidt meget rigtigt, det pleje de ogsaa at gøre, men naar der overhovedet ikke findes gode Tider, naar store Dele af Bygningsarbejderne have maattet gaa ledige baade denne og de foregaaende Somre, er der naturligvis ikke noget for dem at samle op af til den daarlige Vinter, som kommer efter. Baade ved anden Behandling og tidligere har jeg gjort opmærksom paa, at der, bortset fra, at der ogsaa om Vinteren har været en meget betydelig Arbejdsløshed, har været en langt større Arbejdsløshed i de senere Somre, langt betydeligere end i de saakaldte normale Aar. I Sommeren 1908 var Arbejdsløsheden i Bygningsfagene i enkelte Maaneder oppe paa 16, 17, ja, indtil 23 pCt. I 1909 var den en Smule lavere, men dog meget betydelig, idet den i en enkelt Maaned var oppe paa 19 pCt. Naar det ærede Medlem saa véd, hvad han kunde vide, da jeg sagde det forleden Dag, at i normale Aar, f. Eks. i 1906, viser Arbejdsløshedsprocenten sig i Sommermaanederne i alle Fag at være 2, højst 3 pCt., har det ærede Medlem ikke Lov til at sige, at der ingen Arbejdsløshed er, og at de Folk, som nu ere arbejdsløse, kunne samle noget op i Sommermaanederne, idet det altsaa er en Kendsgerning, at en Snes Procent have været arbejdsløse i Sommermaanederne. I mange Tilfælde er Forholdet desto værre det, at de vedkommende ikke have gaaet arbejdsløse nogle Maaneder eller et halvt Aar, men et Par Aar af disse 3 vanskelige Aar, vi have haft.

Det ærede Medlem mente navnlig at burde angribe disse Love fra et Landbo-standpunkt og sagde, at Skatteyderne paa Landet vilde tænke: Der maa sættes en Stopper for en saadan Hjælp til disse Folk, som ere gaaede bort fra Landet og nu gaa arbejdsløse i Byerne. Jeg synes, det var et underligt Ræsonnement. Det ærede Medlem erkender altsaa, at en stor Del af dem, som nu gaa arbejdsløse i Byerne, er kommen herind fra Landet; ikke